

Een Groningse kunstenaar gaat patat bakken op Antarctica

De meestgestelde vraag is: Waarom? Het idee van kunstenaar Arjen Boerstra om patat te gaan bakken op de Zuidpool is inderdaad nogal apart. Het idee erachter: de ultieme zinloosheid.

HERMAN SANDMAN

Een frietkar in het centrum van de stad, waar veel volk rondloopt, is gewoon. Het wordt interessant als een snackwagen op een plek staat waar hij niet hoort. Beeldend kunstenaar Arjen Boerstra (1967) uit Den Horn bakte in 2004 bij Hoogezand patat tussen oogstende boeren, in 2007 tijdens Oerol op het strand van Terschelling, op een uur lopen van de bewoonde wereld en hij gaat dat doen op de Zuidpool.

De 'kick-off' van die expeditie was zaterdag, tijdens het aardappelfeest bij Wongema in Hornhuizen. Een pijl op een bordje wees op een 'Eenzame Frietje'. Op 1,5 kilometer van het feestgedruis, stond hij met zijn kleine houten frietkar tegen de dijk aan. Boerstra kreeg dertig klanten en zette zo'n vijftig zakjes af.

Zoals de Groninger ook voorbij Paal 3 op Terschelling daadwerkelijk patat verkocht. Zijn telefoon had geen bereik en hij was helemaal alleen, met zover het oog reikte strand en duinen. Een groep wandelaars kon de ogen niet geloven bij het zien van de frietkar. Een paar waren boos vanwege de verstoring van het milieu, anderen konden de geuren niet weerstaan.

„Op een dag ging een zeilschip op een paar honderd meter voor de kust voor anker. Een kleine roeiboort maakte zich van het schip los en kwam mijn kant op. Ik liep richting zee om te kijken wat er aan de hand was. Stapt er een man uit het bootje die zegt: „Mag ik acht patat?“”

Het plan is een uitvloeisel van een expositie over aardappels, twaalf

Vergelijk het met een stoomboot over een berg tillen

jaar geleden. Een opdracht van Avebe en Stichting Beeldende Kunst Veendam. Dat alleen vond Boerstra saai: „Ik ben sinds mijn vijfde gefascineerd door de patatbakkers die de straten bevolken. Ik kwam op het idee zelf zo'n kar te bouwen en als je zoiets maakt heeft dat consequenties. Bijvoorbeeld de vraag: waar zet ik hem neer? De ultieme consequentie is de Zuidpool.”

In zijn visie moet de standplek zo desolaat mogelijk zijn. Veel leger dan Antarctica zijn ze er niet op onze aardbol: „Mensen vragen inderdaad direct waarom? Noem het de ultieme zinloosheid. Ik ben een fan van cineast Werner Herzog en in zijn film *Fitzcarraldo* gebeurt iets verge-

lijgbaars: een stoomboot van 320 ton wordt over een berg in het Amazonegebied getild.”

De praktische kant van de expeditie moet nog uitgewerkt worden. Zoals welk gas te gebruiken bij min 30 graden Celsius, wanneer olijfolie stolt en hoe er te komen. De kunstenaar gaat eerst op zoek naar partners. Greenpeace had gekund, maar valt af, evenals lokale aardappelproducenten: „Dan ben je of onderdeel van een ideële missie, of van een commerciële. Terwijl het een autonoom kunstproject is. Ik ben net begonnen met reclame maken, dus we zien wel wie of wat reageert.”

Hij weet ook nog niet precies waar zijn frietkar komt te staan: „Liefst de geografische Zuidpool. Het gaat niet per se om verkopen. Als ik een portie maak en eet het zelf op is het ook goed. Maar dan is de belangrijkste vraag: overleef ik het? Aan de rand kan. Er zijn cruiseschepen die Antarctica aan doen. Dan varen ze met een kleiner bootje naar de kust. Dan is het toch geweldig als ik daar sta en vraag: hier opeten of meenemen?“

Arjen Boerstra, kunstenaar uit Groningen, wil met een frietkar naar de Zuidpool. In 2007 stond hij op Terschelling.